

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C184 – BUI10**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese
Aangelegenheden en Internationale Samenwerking

van 31 maart 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het cultureel verdrag met Nederland	3
Interpellatie van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de rol van Vlaanderen bij de verdere uitbreiding van de Europese Unie en de samenwerking met de kandidaat-lidstaten	5
Met redenen omklede motie	8
Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het jubileum van VN-resolutie 1325	8
Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het internationale gastenprogramma voor Vlaanderen	12

■

Voorzitter: de heer Karim Van Overmeire

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het cultureel verdrag met Nederland

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, minister-president, geachte collega's, 1995 werd in Antwerpen door de Nederlandse en de Vlaamse Regering het Cultureel Verdrag tussen Vlaanderen en Nederland ondertekend. In de term 'cultureel verdrag' wordt cultuur in een zeer brede betekenis gebruikt, want voluit heet het verdrag 'Verdrag inzake de samenwerking op het gebied van cultuur, onderwijs, wetenschappen en welzijn tussen de Vlaamse Gemeenschap in het Koninkrijk België en het Koninkrijk der Nederlanden'. Dit is een erg belangrijk verdrag, waarin werd afgesproken om zo nauw mogelijk samen te werken op het gebied van cultuur, onderwijs, wetenschappen en welzijn. Bijzondere aandacht wordt besteed aan de samenwerking in de grensstreek en aan het gezamenlijk Nederlands-Vlaams optreden in Europa en daarbuiten.

Om de uitvoering van dit verdrag van nabij op te volgen, werd er een Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland (CVN) opgericht, die als taak heeft de Nederlandse en Vlaamse Regering te adviseren. Momenteel zijn de voorzitters Herman Balthazar en Wim Van Gelder. Deze commissie informeert ons geregeld over haar werkzaamheden via een interessant tijdschrift.

In het editoriaal van het nummer van december 2009 schrijft voorzitter Balthazar naar aanleiding van het onverwachte afscheid van de algemeen secretaris en de adjunct-algemeen secretaris het volgende: "Net op het ogenblik dat het tegelijk lopende evaluatieproces voor het Vlaams-Nederlands Huis de Buren en voor de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland aan zijn afronding toe was, moesten wij het vertrek aanzien van de twee leidende en coördinerende spilfiguren, die het dagelijkse werk van de Commissie voorbereidden en uitvoerden. Eind 2009 hebben de Nederlandse en de Vlaamse Regering nog geen uitspraak gedaan over het evaluatierapport en derhalve blijven de functies van algemeen secretaris en adjunct-algemeen secretaris nog steeds vacant. Het kleine team van uitvoerend personeel werkt dapper voort, maar de huidige toestand heeft onvermijdelijk een negatieve invloed op de kracht en de uitstraling van de CVN." Toen ik dit las, was ik natuurlijk bezorgd.

Minister-president, hebt u het bovengenoemde evaluatierapport ontvangen? Wanneer zal de Vlaamse Regering een uitspraak doen over dit rapport? Bent u van mening dat de CVN een belangrijke rol moet blijven spelen in de samenwerking met Nederland in het kader van de uitvoering van het cultureel verdrag?

Hebt u over de uitvoering van het verdrag en de CVN al overleg gepleegd met de bevoegde collega's in de Vlaamse Regering en/of met de Nederlandse regering? Wat zijn de belangrijkste bevindingen?

In welk budget heeft Vlaanderen dit jaar voorzien voor de werking van de CVN, en zal dit volstaan om het personeelscontingent van de CVN optimaal uit te bouwen?

Zult u een nieuwe Strategienota Nederland opstellen en zo ja, wat is hiervoor de timing en de methodiek?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik heb inderdaad kennis genomen van het evaluatierapport en ik heb aan het Departement internationaal Vlaanderen gevraagd in verband met de CVN een beleidsadvies voor te bereiden. Ik heb dat departement trouwens gevraagd dit in overleg met de Nederlandse partners te doen, in casu de Nederlandse ministeries van Buitenlandse Zaken en van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap. Er zijn dan ook permanent contacten geweest tussen de Vlaamse en Nederlandse administraties. Het

laatste overleg tussen deze departementen vond trouwens plaats op 29 maart 2010. Het is mijn verwachting dat dit advies in de eerste helft van dit jaar gefinaliseerd zal zijn. Bedoeling is dat nadien de Vlaamse en Nederlandse Regering een standpunt innemen. Zonder op de zaken vooruit te willen lopen, is mijn inschatting – en ik ben altijd voorzichtig, nu ik toch één deadline heb gehaald – dat dit nog voor het zomerreces mogelijk moet zijn. Het is belangrijk – aangezien hier ook wordt gepleit om de administratie maximaal te betrekken – om eerst aan het departement te vragen om te overleggen met hun Nederlandse collega-ambtenaren en een beleidsadvies voor te bereiden. Daarna zal dat ongetwijfeld in de regering aan bod kunnen komen.

Gelet op het formele overleg dat nu plaatsvindt, is het wat voorbarig om op dit ogenblik al uitspraken te doen. Anders heeft het weinig zin te vragen om een beleidsadvies voor te bereiden op basis van het evaluatierapport. Zodra dat klaar is, kunnen er standpuntbepalingen worden ingenomen. Ik hoop dat u begrijpt dat een advies vragen maar zin heeft als men er op wacht en als men er dan ook maximaal rekening mee houdt.

In het kader van het evaluatierapport is er nog geen overleg geweest met de ministers van de Nederlandse regering. Dit overleg zal in de opbouw en strategie maar plaatsvinden nadat het gezamenlijke Vlaams-Nederlandse ambtelijke advies is geformuleerd. Het is belangrijk dat er geen aparte adviezen komen, maar dat er een maximale inspanning gebeurt om een gemeenschappelijk ambtelijk advies te formuleren.

Vlaanderen heeft dit jaar 163.000 euro gepland voor de werking van de CVN. Daarnaast beschikt de CVN ook nog over een reservefonds, waar ongeveer 30.000 euro in zit, en waarover ze in 2010 kan beschikken. Ik ben van oordeel dat die beide bedragen de werking van de CVN in 2010 kunnen verzekeren.

Daarnaast heeft de CVN, in nauw overleg met de overheden, beslist om uit te kijken naar andere lokalen voor haar secretariaat. De kantooruimte die op dit ogenblik wordt gehuurd, is immers ruim bemeten en de huurkost, ongeveer 65.000 euro per jaar, is dan ook te hoog in verhouding tot het aantal gehuisveste personen, zo'n drie tot vier. Door deze verhuizing naar andere lokalen kan de CVN ook een besparing realiseren, waardoor budgettaire ruimte ontstaat, die voor andere doeleinden kan worden aangewend, zoals activiteiten, publicaties enzovoort.

Wat het personeelscontingent betreft, zal het bestaande effectief van twee voltijdequivalenten (vte's) over enkele weken worden versterkt met 0,5 vte, voor een beperkte periode van 12 maanden, die de vrijgekomen functie door het vertrek van de algemeen secretaris moet opvangen. Deze inwerkstelling voor 1 jaar was een bewuste keuze. Er zijn momenteel immers nog te veel vragen die moeten worden beantwoord vooraleer een benoeming van een nieuwe algemeen secretaris voor onbepaalde duur kan worden gerechtvaardigd. Doordat we vrij snel willen werken met dat beleidsadvies en er de nodige conclusies uit willen trekken, is dit een goede oplossing. Het is niet wijs om een nieuwe algemeen secretaris aan te trekken als we tegelijk een evaluatierapport en adviezen vragen. Dat is vanzelfsprekend. Omdat dit op korte termijn duidelijk wordt, kunnen we die knopen doorhakken.

Zoals u weet, is de samenwerking met Nederland een beleidsprioriteit. Ik verwijs hiervoor naar mijn beleidsnota. De strategische doelstellingen van de in 2005 opgestelde strategienota zijn nog steeds actueel en valabel. Deze doelstellingen kunnen dus nog steeds onverkort de leidraad vormen voor onze samenwerking met Nederland. Het opstellen van een nieuwe strategienota is dan ook niet urgent en niet voor onmiddellijk.

De in 2005 opgestelde strategienota bepaalde trouwens heel duidelijk dat de algemene strategische doelstellingen, die erin werden bepaald, minstens twee legislaturen geldingskracht hebben. De horizon van deze strategienota is dus idealiter 10 jaar, dan zijn we in 2015. Ook het in de strategienota volledig opgelijste instrumentarium van verdragen, financiële middelen, onze Vlaamse vertegenwoordiging in Den Haag enzovoort, is nog ten

volle actueel. Er is dus niet meteen nood aan een nieuwe Strategienota Nederland. Wel blijf ik uiteraard groot belang hechten aan de uitvoering van die doelstellingen in een sterke dialoog met Nederland.

Mijnheer Delva, ik ga ervan uit dat we hier na de zomer, na het overleg met de Nederlandse ministers en wanneer er beslissingen zijn gevallen, zullen op terugkomen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: We zullen niet nalaten om hier na de zomervakantie op terug te komen om te zien welke richting we met de CVN in de komende jaren kunnen uitgaan. Minister-president, ik dank u alvast voor uw heel concrete antwoorden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Interpellatie van de heer Karim Van Overmeire tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de rol van Vlaanderen bij de verdere uitbreiding van de Europese Unie en de samenwerking met de kandidaat-lidstaten

De heer Karim Van Overmeire: Het proces van Europese integratie omvat enerzijds een steeds nauwere samenwerking tussen de lidstaten van wat nu de EU is, en anderzijds een gestage geografische uitbreiding. Het proces is indertijd begonnen met zes landen, omvat nu 27 landen, en een aantal landen zitten in de pijplijn. Verschillende landen hebben het lidmaatschap van de EU aangevraagd. De vraag is welke opportuniteiten dit proces van verdere uitbreiding biedt voor Vlaanderen, en op welke manier de Vlaamse Regering deze kansen wil grijpen.

Ik heb de voorwaarden opgelijst waaraan een kandidaat-lidstaat moet voldoen. Ik weet niet of het nuttig is dit allemaal te herhalen. Ik laat de kandidatuur van Turkije, waarover het standpunt van mijn fractie bekend is, hier buiten beschouwing. De situatie nu is dat verschillende landen op weg zijn naar het lidmaatschap. Ik vermeld Kroatië, Macedonië, Montenegro, Albanië, Servië, recent en vrij onverwacht ook IJsland, gezien de specifieke evolutie in dat land. Daarnaast hebben Bosnië en Herzegovina en Kosovo het vooruitzicht gekregen dat ze op termijn lid kunnen worden van de EU. De vraag is hoe Vlaanderen daarmee omgaat.

Vanaf 1992 voerde Vlaanderen, onder impuls van toenmalig minister-president Luc Van den Brande, een heel actieve politiek ten aanzien van de landen van Midden- en Oost-Europa. Toen werden die opportuniteiten wel gegrepen. Tussen 1992 en 2002 werden er samenwerkingsverdragen getekend met Polen, Hongarije, Estland, Letland, Litouwen, Roemenië, Slovenië, Bulgarije, Slowakije en de Tsjechische Republiek. Deze verdragen voorzagen telkens in een gemengde commissie die concrete samenwerkingsprojecten kon identificeren.

In 2004 werd dat beleid gegroepeerd in drie pijlers: pijler I de landen die reeds lid zijn van de EU, pijler II kandidaat-lidstaten en pijler III de zogenaamde nieuwe buurlanden, die in 2004 Oekraïne, de Westelijke Balkan en Sint-Petersburg waren.

Hier gaat het over die zogenaamde pijler II, waarbij Vlaanderen oog moet hebben voor projecten die het betrokken land ertoe brengen het communautaire acquis te verwezenlijken en de intrede in de EU te vergemakkelijken en te ondersteunen. Dat is wat er vroeger bestond.

Minister-president, ik heb uw beleidsnota nog eens ter hand genomen. Op bladzijde 25 lees ik met betrekking tot de Westelijke Balkan: “Zoals aangekondigd in het regeerakkoord zal daarbij een nieuwe focus worden gelegd op het gebied van de Westelijke Balkan en de nieuwe buurlanden van de Unie in het Oosten. Ik zal dan ook een plan neerleggen voor de

uitwerking en ondersteuning van aangepaste vormen van samenwerking met beide regio's. De speerpunten en modaliteiten van deze samenwerking zullen worden vastgesteld op grond van de lokale behoeften en de beschikbare expertise in Vlaanderen en zullen nadrukkelijk worden afgestemd op de diverse steunmaatregelen die zijn voorzien via het EU-nabuurschapsbeleid voor deze gebieden.”

Ik ben het daar volledig mee eens. De vraag is echter hoe het staat met de uitvoering. Het recente bezoek van premier Leterme aan Albanië en Montenegro bewijst dat het federale niveau in elk geval een actieve rol wil spelen. De vraag is wat Vlaanderen doet ten opzichte van die landen. Minister-president, ik denk dat een sterke aanwezigheid van Vlaanderen kansen biedt voor het Vlaamse bedrijfsleven en kansen biedt om Vlaanderen politiek op de kaart te zetten. Het biedt kansen om in een aantal landen goodwill te kweken, landen die straks lid zijn van de Europese Unie en in andere dossiers misschien onze bondgenoten kunnen zijn. Een actiever beleid op dat vlak zou perfect sporen met de geformuleerde ambitie om de Vlaamse bevoegdheden maximaal in te vullen.

Minister-president, kunt u een overzicht geven van de huidige samenwerking tussen Vlaanderen en de kandidaat-lidstaten in het kader van de zogenaamde pijler II? Wanneer mogen we het in de beleidsnota aangekondigd plan met betrekking tot de Westelijke Balkan verwachten? Mijn laatste vraag is specifiek en wat onverwacht, maar we moeten ze toch durven te stellen: wordt er een specifiek beleid ten aanzien van IJsland ontwikkeld?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, leden, de eerste vraag is een vraag naar de stand van zaken. Ik heb dat helemaal uitgewerkt en kan u dat zo dadelijk geven. Ik zal de belangrijkste elementen hier naar voren brengen.

U hebt gelijk dat de afgelopen 15 jaar Vlaanderen heel actief geïnvesteerd heeft in samenwerking met de landen van Centraal- en Oost-Europa. Aanvankelijk was onze samenwerking gericht op de begeleiding van deze landen in de overgang naar democratie en vrijemarkteconomie, later gebeurde dit vooral vanuit een pretoetredingsstrategie tot de EU. Wat onze samenwerking betreft, zijn er verschillende fasen te onderkennen.

De samenwerking met de landen van Centraal- en Oost-Europa manifesteert zich ten aanzien van de tien recent toegetreden EU-lidstaten, ondergebracht in pijler I van het samenwerkingsprogramma, de landen uit de Westelijke Balkan, ondergebracht in pijler II en ten slotte Moldavië en Oekraïne, landen aan de buitengordel van de EU zonder toetredingsperspectief en ondergebracht in de laatste en derde pijler van het samenwerkingsprogramma. Het is belangrijk om die drie pijlers te respecteren en nog eens aan te halen.

Uw vraag heeft specifiek betrekking op de samenwerking tussen Vlaanderen met kandidaat-lidstaten van de EU. Deze samenwerking situeert zich in pijler II, waar de kandidaat-lidstaten Kroatië en Macedonië ondergebracht werden. De andere landen die in deze pijler ondergebracht werden, zijn potentiële kandidaat-lidstaten van de EU. Dit zijn dus landen die van de Europese Unie hun toezegging voor mogelijk EU-lidmaatschap bevestigd hebben gekregen op het hoogste niveau, op voorwaarde dat ze tegemoetkomen aan de toetredingsvoorwaarden. In tegenstelling tot Kroatië en Macedonië werd aan deze landen nog geen officiële status van kandidaat-lidstaat toegekend. In die tweede pijler zijn dus nog verschillende categorieën te onderscheiden.

De samenwerking van Vlaanderen met de pijler II-landen, dus inclusief de kandidaat-lidstaten Kroatië en Macedonië, is gealigneerd op het Europese pretoetredingsbeleid – waar we vroeger keken naar versterking van de democratie, hebben we nu ook te maken met het Europese beleid inzake de pretoetreding – en heeft tot doel het welvaarts- en welzijnsniveau in deze landen te bevorderen en om blijvende samenwerkingsbanden te creëren. Capaciteitsopbouw, institutionele, democratische en economische versterking en conflict-

preventie zijn prioritaire aandachtspunten die deze samenwerking tot op vandaag vorm geven.

Dat de samenwerking met Kroatië en Macedonië serieus genomen wordt, blijkt uit de cijfers die ik u kan geven. Er werden namelijk in de loop van 2009 12 samenwerkingsprojecten goedgekeurd door de Vlaamse Regering, dit voor een bedrag van 1.176.216 euro. Mocht u de indruk hebben dat na de eerste fase, de fase-Van den Brande, we nu onvoldoende aandacht en onvoldoende middelen zouden besteden: dit bedrag is meer dan 10 percent van de huidige begroting van het programma Algemeen Buitenlands Beleid. In termen van budgettaire grootteorde kan de huidige samenwerking met deze landen dus tellen. Ik denk ook dat dit een voldoende duidelijk signaal is aan de EU en de betrokken landen dat Vlaanderen het toetredingsproces ten volle ondersteunt.

Zoals u kunt zien in de tabellen die ik u dadelijk zal geven, zijn we ook zeer intensief bezig met de in 2009 goedgekeurde projecten. Dat is heel belangrijk. De door mijn administratie uitgevoerde evaluatie toont aan dat we op de goede weg zijn. Voor de volledigheid wil ik erop wijzen dat, parallel met het Samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa, de samenwerking met Kroatië tevens op verdragsuitvoering stoelt. Zoals u weet, heeft de Vlaamse Regering immers in 2006 een samenwerkingsakkoord gesloten met Kroatië. Met dit akkoord, een exclusief bilateraal verdrag, werd een versterkte samenwerking beoogd, onder meer op economisch, onderwijs- en multilateraal vlak, in het kader van UNESCO. Momenteel wordt het samenwerkingsprogramma 2009-2010 uitgevoerd. Er zal binnenkort worden onderhandeld over een nieuw werkingsprogramma. Vooralsnog is dit echter het enige land van de kandidaat-EU-lidstaten uit pijler II van het Samenwerkingsprogramma Centraal- en Oost-Europa waarmee een exclusief bilateraal verdrag is gesloten, wat niet wil zeggen dat we dat nu ook met andere landen zullen proberen.

Gezien de samenwerkingsakkoorden kunnen we met enige bescheidenheid stellen dat die contacten intensief zijn. We hebben daar ook de nodige budgetten voor vrijgemaakt en zullen dat ook blijven doen.

U vroeg waar het aangekondigde plan met betrekking tot de Westelijke Balkan is. U wilt me aanmoedigen om zo snel mogelijk te werken, wat ik begrijp. Ik heb mijn administratie al een tijdje geleden de opdracht gegeven om een ontwerpplan op te stellen. Binnenkort verwacht ik dan ook een voorstel van mijn administratie. In de weken nadien kan de Vlaamse Regering dan een beslissing nemen over het Vlaamse beleid ten aanzien van de Westelijke Balkan. Zeker nog in het voorjaar komt er dus meer duidelijkheid over het Vlaamse plan met betrekking tot de Westelijke Balkan. We zijn daar volop mee bezig. Ik ga ervan uit dat u me niets verwijt ter zake. Dat plan komt er, onder meer op uw vraag, maar het zit ook in de beleidsnota, waarnaar u terecht verwijst.

Dan was er de specifieke vraag over IJsland. De raakvlakken tussen Vlaanderen en IJsland zijn of waren natuurlijk veeleer beperkt. Niettemin kunnen de toetredingsonderhandelingen een grote impact hebben op de hervorming van het visserijbeleid. Zaken als het verbod op teruggooi bestaan in de huidige IJslandse regelgeving, terwijl dit binnen de EU nog niet algemeen wordt toegepast. In de lopende hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid zijn dit echter belangrijke punten. Als IJsland toetreedt, is dat bijvoorbeeld voor het visserijbeleid dus een niet onbelangrijk element. Het economisch belang van de IJslandse visserijsector is bovendien erg groot. Indien IJsland toetreedt, zal de totale productie van visserijproducten in de EU met ongeveer 30 percent toenemen. De economische impact daarvan op de EU mag dan ook zeker niet worden onderschat. Ik sta alleszins positief tegenover een IJslandse kandidatuur. Ik kan me aansluiten bij het gecoördineerde Belgische standpunt dat stelt dat, hoewel IJsland al lid is van de Europese Economische Ruimte, de te volgen methodologie dezelfde is als voor de andere kandidaat-landen. Een fast track approach is dus niet aan de orde. Men moet zich houden aan een evaluatie van de diverse toetredingsvoorwaarden en alle delen van het communautair acquis moeten worden gescreend. De

onderdelen Landbouw en Visserij voor de toetredingsonderhandelingen worden trouwens nauwgezet gevolgd door het Departement Landbouw en Visserij van de Vlaamse overheid. Vlaanderen zal de nodige bijdragen leveren voor de Belgische standpuntbepaling ter zake. Ik ben ook bevoegd voor Visserij en in die hoedanigheid weet ik dat die toetreding een niet onbelangrijke impact zal hebben. Daarom al moet Vlaanderen dat van zeer nabij volgen.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Mijn interpellatie was niet polemisch ten opzichte van uw persoon. Wel gaat het over de volgende vraag: als Vlaanderen alle bevoegdheden, dus ook die van Buitenlands Beleid, maximaal wil uitoefenen, hoe doen we dat? De federale overheid beschouwt het buitenlandse beleid nog steeds enigszins als haar exclusief jachtterrein. Hoe kunnen we Vlaanderen op de kaart zetten wat dat betreft?

IJsland is een wat specifieke situatie. Het ligt niet voor de hand morgen te besluiten de banden met IJsland sterk aan te halen. Een samenwerking moet ook iets concreets bevatten. Zeker wat de Westelijke Balkan betreft, zijn er echter kansen. Ik ben blij dat er twaalf samenwerkingsprojecten zijn met Kroatië en Macedonië, maar het blijft allemaal wat in de luwte. Ik wil toch enigszins het akkoord tussen Bulgarije en Montenegro als voorbeeld nemen. Als bestaande EU-lidstaat wil Bulgarije Montenegro als kandidaat-lidstaat helpen met de toetreding, en dat land alle steun geven. Kan Vlaanderen ook niet een land uitkiezen en volop investeren ter zake? Dat kan niet alleen economisch, maar ook politiek renderen. Het kan heel veel goodwill creëren. Zonder dat we in conflict gaan met de federale overheid, kunnen we Vlaanderen toch Europees op de kaart zetten. Daar gaat het me uiteindelijk om. Ik kijk natuurlijk met belangstelling uit naar het op stapel staande plan met betrekking tot de Westelijke Balkan, maar vraag me af of de inspanningen niet kunnen worden opgedreven. Laten we daar niet een aantal kansen liggen? Dit zijn cruciale jaren, ook voor die Westelijke Balkan. Wie daar nu actief is, zal daar over 10 of 15 jaar de vruchten van plukken.

Minister-president Kris Peeters: Wij werken hard en dit in alle bescheidenheid. Ik heb een overzicht van alle samenwerkingsakkoorden die een aantal belangrijke thema's bevatten. Ik begrijp dat u ook enige aandacht aan de exposure wilt besteden, ook al zijn wij noeste werkers en zorgen wij ervoor dat er ook op het veld hard wordt gewerkt en dat men de nodige steun krijgt. Ik heb begrepen dat dit voor u wat meer in de verf mag worden gezet zodat niet alleen u en ik dat weten, maar ook deze landen en heel Vlaanderen. Ik heb dat begrepen.

Ik hoop dat u begrijpt dat het belangrijk is dat we effectief op het terrein aanwezig zijn en er de nodige activiteiten ontwikkelen. Alleen wat exposure zonder inhoud is heel gevaarlijk.

De heer Karim Van Overmeire: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik pleit zowel voor exposure als voor inhoud.

Met redenen omklede motie

De voorzitter: Door de heer Van Overmeire werd tot besluit van deze interpellatie een met redenen omklede motie aangekondigd. Ze moet zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Jan Roegiers tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het jubileum van VN-resolutie 1325

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wil beginnen met een kort uittreksel uit de toespraak tot de Veiligheidsraad van de voormalige secretaris-generaal van

de Verenigde Naties, Kofi Annan, naar aanleiding van de goedkeuring van de resolutie. “De Veiligheidsraad heeft in een verklaring erkend dat vooral vrouwen en meisjes het slachtoffer zijn van de gevolgen van gewapende conflicten. U hebt ingezien dat vrede onlosmakelijk verbonden is met de gelijkwaardigheid van man en vrouw. U hebt verklaard dat de handhaving en de bevordering van vrede en veiligheid de actieve deelname vereisen van vrouwen, op voet van gelijkheid met mannen. Ik wil u nu vragen alle middelen die u ter beschikking staan, aan te wenden om deze verklaring om te zetten in krachtdadig optreden. De centrale doelstelling daarbij is dat vrouwen en meisjes in conflictsituaties bescherming krijgen, dat plegers van gewelddaden jegens vrouwen in conflictsituaties worden vervolgd en dat vrouwen op voet van gelijkheid de plaats innemen die hen toekomt bij de besluitvorming op het gebied van vrede en veiligheid.” Minister-president, dat was in 2000.

Tijdens het Belgische EU-voorzitterschap dit najaar zal deze resolutie inzake vrouwen, geweld en veiligheid 10 jaar bestaan. Deze resolutie biedt een beleidskader met een strategie voor vredesopbouw, gendergelijkheid en duurzame ontwikkeling. De tekst roept iedereen die belast is met het voeren van vredesonderhandelingen en met het toezicht op de naleving van vredesakkoorden op om rekening te houden met de gelijkwaardigheid van de seksen en met de bijzondere behoeften van vrouwen bij hun terugkeer in voormalige conflictgebieden, evenals bij hun re-integratie en bij hersteloperaties.

De aanvaarding van deze historische resolutie in 2000 geldt als een belangrijke stap in de richting van de erkenning van de rol van vrouwen bij het beheersen van conflicten, vredeshandhaving en het consolideren van de vrede na conflicten.

Maar, 10 jaar na de unanieme aanvaarding van deze resolutie, wordt de vredeskraft van vrouwen nog altijd onvoldoende aangewend. Het aantal burgerslachtoffers, vooral vrouwen en kinderen, is tijdens hedendaagse conflicten opgelopen tot liefst 90 percent. Vrouwen zijn zelfs een uitgekozen doelwit in de conflictgebieden van Afghanistan, Irak, Somalië, Congo, Soedan, Oeganda. 75 percent van de vluchtelingen zijn vrouwen en kinderen. Seksueel geweld wordt steeds meer een strategisch oorlogswapen.

Het jubileum van deze VN-resolutie tijdens het Belgisch EU-voorzitterschap biedt mijns inzien een mooie gelegenheid om ook op Vlaams niveau acties en doelstellingen te ontwikkelen om de rol van vrouwen in conflicten, internationale diplomatie en ontwikkelingssamenwerking te versterken.

Minister-president, ik had u graag een aantal vragen gesteld naar aanleiding van het Belgisch voorzitterschap over de rol die Vlaanderen zou kunnen spelen. Wat is de rol van Vlaanderen in het nationaal actieplan voor de toepassing van VN-resolutie 1325? Welke kennis en expertise bestaat er bij de Vlaamse administratie – Buitenlands Beleid, Internationale Samenwerking – over ‘gender en conflict’? Wordt de gendertoets toegepast in alle programma’s van ontwikkelingssamenwerking? Indien niet, waarom niet of waarom nog niet? Welke initiatieven gaat u, naar aanleiding van het jubileum van deze resolutie tijdens het Belgisch EU-voorzitterschap, nemen om de strijd tegen de straffeloosheid en het gebruik van seksueel geweld als oorlogswapen zo hoog mogelijk op de agenda te plaatsen?

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Voorzitter, minister-president, collega’s, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Roegiers. Ik wil graag verwijzen naar een aantal initiatieven die in het parlement al genomen zijn.

Vorig jaar – ik dacht in april 2009 – heeft de federale overheid een Belgisch actieplan goedgekeurd. Het viel me toen sterk op dat er geen enkele verwijzing was naar overleg of naar de bevoegdheden van de gemeenschappen en de gewesten. Nochtans was er toen al een advies van het Vlaams Vredesinstituut waar men vanuit de Vlaamse bevoegdheden had onderzocht of Vlaanderen ook een rol kon spelen bij de implementatie van de VN-resolutie 1325. Er waren wel degelijk kansen, vooral op het vlak van buitenlands beleid. Men zag niet

zozeer een vraag om aandacht voor de vrouwen als slachtoffer, maar eerder als vredeskracht. In het noodhulpbeleid bijvoorbeeld zou er extra aandacht kunnen zijn voor vrouwen bij de heropbouw, bij het vermijden van conflicten. Er zouden meer vrouwen bij de Vlaamse vertegenwoordigers kunnen zijn. Ook op het vlak van onderwijs zou de rol van vrouwen kunnen worden erkend bij sensibilisering en conflicthantering.

Ik heb vorige legislatuur toenmalig minister van Gelijke Kansen Van Brempt aangesproken over een Vlaamse implementatie. In deze legislatuur heb ik bij de bespreking van de beleidsnota Gelijke Kansen van minister Smet gevraagd of hij geen Vlaams actieplan wou opstellen. Hij heeft daar bevestigend op geantwoord. Minister-president, u bent bevoegd voor buitenlandse aangelegenheden. Minister Smet heeft een aantal maanden geleden zijn engagement gegeven. Heeft hij al contact met u opgenomen omdat er toch heel wat onder uw bevoegdheden valt? Zo niet, zou ik vragen om zelf met hem contact op te nemen om te zorgen voor een vertaling in een Vlaams actieplan.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik zal met minister Smet contact opnemen om ervoor te zorgen dat het actieplan ook alle elementen bevat die het moet bevatten, ook vanuit mijn expliciete bevoegdheden.

Mijnheer Roegiers, u hebt een viertal vragen geformuleerd. Ik begin met de eerste. Ik denk dat het heel belangrijk is om nog eens te onderstrepen dat Vlaanderen het belang en de noodzaak van de uitvoering van de VN-resolutie 1325 inzake de bestrijding van geweld op vrouwen in gewapende conflicten, onderkent. Die resolutie erkent de rol van vrouwen in de bevordering van vrede en stelt participatie van vrouwen en vrouwenrechten prioritair op de agenda van vredesonderhandelingen en postconflictmaatschappijopbouw. Overal ter wereld zijn vrouwen namelijk niet enkel slachtoffers, maar in eerste instantie actoren in de samenleving die actief betrokken moeten worden bij de uitvoering van VN-resolutie 1325. Laat daar geen twijfel over bestaan, maar het is goed om dit nog eens uitdrukkelijk te herhalen naar aanleiding van uw vraag.

De bijdrage van Vlaanderen aan de implementatie van resolutie 1325 is spijtig genoeg wat beperkt doordat een groot aantal bevoegdheden ter uitvoering van deze resolutie op federaal niveau liggen, zoals bijvoorbeeld opleidingen voor militairen die deelnemen aan vredesoperaties, de uitvoering van VN-programma's voor ontwapening, demobilisatie en re-integratie, het onderhandelen van vredesakkoorden, de asielpcedure en de berechting van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide. Het Belgisch nationaal actieplan behelst derhalve in eerste instantie een aantal federale materies en gebeurt onder de verantwoordelijkheid van de Federale Overheidsdiensten Binnenlandse Zaken, Justitie, Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking en Defensie.

Niettemin heeft het Vlaams Parlement op 7 juli 2005 terecht een resolutie goedgekeurd betreffende de bevordering van de rol van vrouwen bij conflictresolutie en een Vlaams actieplan voor de uitvoering van resolutie 1325. Bij de uitvoering van het Vlaamse beleid inzake ontwikkelingssamenwerking wordt rekening gehouden met een aantal elementen uit deze resolutie. Binnen het huidige beleidskader opteer ik daarbij voor de integratie van gender in de programma's inzake ontwikkelingssamenwerking. Ik kom hier straks nog op terug.

Zowel binnen het Departement internationaal Vlaanderen als binnen het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking (VAIS) is expertise inzake gender aanwezig. Ik kom daar straks ook nog op terug. Er is evenwel geen specifieke expertise aanwezig inzake gender en gewapend conflict, aangezien de programma's van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking worden uitgevoerd in drie partnerlanden, Zuid-Afrika, Malawi en Mozambique, die godzijdank niet of niet meer in een conflictsituatie verkeren.

Gendergelijkheid is een prioriteit van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking. Bij alle beleidsinitiatieven en acties die de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking onderneemt, moet er bijzondere aandacht aan worden besteed. Ik verwijs hiervoor naar het kaderdecreet Ontwikkelingssamenwerking dat gender als transversaal thema heeft opgenomen en naar de strategienota voor ontwikkelingssamenwerking met de Vlaamse partnerlanden. Ook de beleidsnota 2009-2014 verwijst naar gender als transversaal thema. Vrouwen in onze partnerlanden voor ontwikkelingssamenwerking bevinden zich namelijk nog steeds in een positie van ongelijkheid met achterstelling tot gevolg. Het wegwerken van de juridische, politieke, sociale en economische achterstelling van vrouwen zal daarbij niet alleen hun individuele ontwikkeling, maar ook de maatschappij als geheel ten goede komen.

In alle programma's van ontwikkelingssamenwerking die Vlaanderen financiert, zij het bilateraal, multilateraal of via indirecte samenwerking, wordt gender dan ook opgenomen als transversaal thema. Daarnaast subsidieerde de Vlaamse Regering in 2008 ook enkele noodhulpprogramma's in de Democratische Republiek Congo die rechtstreeks verband houden met de uitvoering van VN-resolutie 1325.

Een aantal programma's van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking zijn ook specifiek gericht tot vrouwen en/of meisjes en stellen het thema gender centraal. Dit is bijvoorbeeld het geval voor een aantal gezondheids- en hiv/aidsbestrijdingsprogramma's in Malawi en Mozambique, en in welzijnsprogramma's in Zuid-Afrika. Meer specifiek gaat het volgens de databank ontwikkelingssamenwerking – deze databank is online consulteerbaar, doch niet publiek toegankelijk en omvat een overzicht van alle Vlaamse projecten in ontwikkelingssamenwerking sinds 2001 – om 8 programma's in landen als Marokko en de partnerlanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking in Zuidelijk Afrika, die als specifieke doelgroep vrouwen en kinderen hadden.

Er werd in totaal 7.441.552 euro aan deze programma's besteed. Binnen het VAIS wordt ook aandacht gegeven aan de genderdimensie doorheen de verschillende fasen van een programmacyclus, in procedures van ex-antescreening van de inhoudelijke kwaliteit van de programma's, in beleidsdialogen, in opvolging en evaluatie van programma's.

Er zijn echter nog geen specifieke instrumenten uitgewerkt om systematische genderanalyse uit te voeren in de verschillende fasen van de programmacycli. Misschien moeten we daar verder aan werken. Wel is de databank ontwikkelingssamenwerking zo opgebouwd dat gendergerelateerde projecten van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking er gemakkelijk uit kunnen worden gedestilleerd.

Naar aanleiding van het jubileum van VN-resolutie 1325 plant Vlaanderen tijdens het Belgisch EU-voorzitterschap geen extra initiatieven. Dit neemt echter niet weg dat Vlaanderen zich schaaft achter de internationale uitvoering van VN-resolutie 1325 en dat ik er verder ook zal blijven op toezien dat gender in alle samenwerkingsprogramma's met de Vlaamse partnerlanden opgenomen blijft, zoals ik zonet uitvoerig heb toegelicht.

Ook al is het niet geagendeerd door het Belgisch voorzitterschap, we moeten elke aangelegenheid aangrijpen om het belang daarvan te onderstrepen, en het met de samenwerkingsprogramma's ook effectief in uitvoering brengen.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Minister-president, beginnend met wat u op het einde zei: het is jammer dat het niet is geagendeerd, maar ik heb daar ook wel enig begrip voor. U zegt wel dat we elke gelegenheid moeten aangrijpen. Die gelegenheid doet zich voor tijdens het Belgisch voorzitterschap. Daar hebben we het niet geagendeerd, maar wel op de tienjarige verjaardag. Misschien is dat dan wel het ideale moment om met het Vlaams actieplan naar buiten te treden.

In het begin van uw antwoord hebt u zich ertoe geëngageerd om dat samen met minister Smet op poten te zetten. Het zou fijn zijn mochten we tegen oktober 2010, als die verjaardag van de VN-resolutie hopelijk kan worden gevierd, naar buiten kunnen komen met een Vlaams actieplan. Daarmee vermijden we dat we hier over 5 jaar moeten terugkomen – wie het dan ook mag zijn – om eraan te herinneren dat het dan de vijftiende verjaardag is, en dat het misschien goed zou zijn om een Vlaams actieplan op te zetten. Ik wil geen deadline naar voren schuiven, maar het zou goed zijn om dat te hebben.

Misschien moeten we ook werk kunnen maken van de systematische screening op gendergelijkheid. U zei dat dat nog niet gebeurt en dat dit ook een actiepunt zou kunnen zijn. Het zou bijvoorbeeld kunnen worden opgenomen in dat actieplan. Als we tot zo'n Vlaams actieplan komen, pleit ik er ook voor om daar het Vlaams Vredesinstituut bij te betrekken. Uit de evaluatie die vandaag op de agenda van de plenaire vergadering staat, blijkt dat het Vredesinstituut voortreffelijk werk doet. Laat het ons dan ook gebruiken. Minister-president, ik ben er op tijd bij om het te vragen aan het Vlaams Vredesinstituut en om dat te suggereren.

Minister-president, ik heb niet begrepen of de databank ontwikkelingssamenwerking wel of niet publiek toegankelijk is.

Minister-president Kris Peeters: Niet publiek toegankelijk.

De heer Jan Roegiers: Is het de bedoeling dat die publiek toegankelijk wordt? Of moeten we de parlementaire weg daarin volgen? Dit is een kleine vraag terzijde.

In elk geval dank ik u voor uw antwoord. Laat ons alle kanalen aangrijpen om te proberen dat Vlaams actieplan te hebben, bij voorkeur ter gelegenheid van de tiende verjaardag.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Minister-president, ik dank u voor uw positief antwoord en uw suggestie om samen met minister Smet werk te maken van dat actieplan. Er liggen meer kansen dan alleen in het genderbeleid binnen Ontwikkelingssamenwerking, die liggen ook in het algemeen Buitenlands Beleid, het noodhulpbeleid, de Vlaamse vertegenwoordiging en Onderwijs.

Ik denk dat het Vlaams Vredesinstituut de oefening al in 2006 heeft gemaakt. De regering kan daar zeker al mee verder. Ik ben ook wel nieuwsgierig naar die databank. In het kader van de transparantie van Ontwikkelingssamenwerking mogen we de komende dagen ook het ODA-rapport (official development assistance) verwachten. Als parlementslid is het interessant een overzicht te hebben van wat er concreet wordt gesteund.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de reacties van de collega's gehoord. Het enige wat we nog moeten bekijken is de databank, die voor de administratie en dus niet publiek toegankelijk is. Ik zal de vraag of parlementsliden hier toegang moeten toe hebben verder bekijken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Sven Gatz tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken van het internationale gastenprogramma voor Vlaanderen

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Voorzitter, minister-president, ik veroorloof me de stand van zaken te vragen van de uitvoering van een resolutie die we op 30 april 2009 hebben goedgekeurd.

Volgens het parlementaire gewoonterecht is, voor zover ik weet, een resolutie maar een aanbeveling van een parlement gericht aan de zittende regering. Die geldt dus tot op het einde van een legislatuur. Anderzijds hebben we bepaalde resoluties in dit parlement goedgekeurd die vele legislaturen overleven, dus veroorloof ik me om over een politiek principe waar een vrij grote meerderheid voor te vinden was tijdens vorige legislatuur, te vragen of deze regering daar een begin van uitvoering aan wil geven.

Ik heb trouwens tot mijn ontsteltenis vastgesteld dat van de zes indieners er nu nog maar twee politiek in leven zijn. Gelukkig is een zwaargewicht als de heer Caluwé er nog steeds bij. Ik hoop dus nog steeds op zijn steun te mogen rekenen voor de uitvoering van deze resolutie.

Waarover gaat het? Of we dat nu graag hebben of niet, de Vlaamse Gemeenschap heeft nogal eens een imago probleem op de internationale scène. Dat is veelal onterecht, dat weten we maar al te goed. Het probleem is dat men niet alleen gelijk moet hebben, men moet ook gelijk krijgen. We weten wat de bal aan het rollen heeft gebracht de voorbije jaren. Zo waren er een aantal standpunten van het Congres van Lokale en Regionale Overheden van de Raad van Europa en ook van instellingen binnen de Verenigde Naties (VN) die een bepaald moreel en publiek gezag hebben.

De regering kan daar op twee manieren op reageren. Ze heeft in elk geval de problematiek erkend, dat is gebleken uit een aantal debatten in het parlement. Ik heb echter het gevoel dat de regering haar eitjes alleen legt in de mand van een imago ambtenaar. Ik ga vandaag niet het proces maken van de imago ambtenaar, zeker niet van de persoon die deze functie uitoefent. Ik heb ook het gevoel, afgaande op informatie die ik daarover van collega De Vroe heb gekregen, dat we niet meteen alle heil mogen verwachten van één persoon die binnen de Vlaamse administratie het imago van Vlaanderen mee moet verbeteren.

Misschien zegt u straks dat die persoon wel vooruitgang boekt, dan hoor ik dat graag. Ik denk dat we niet anders kunnen dan een middellangetermijnkoers varen. Een imago verander je niet zomaar van de ene op de andere dag. Voorbeelden uit het buitenland van hoe men zich succesvol op de kaart kan zetten, tonen aan dat dat vooral processen zijn waarbij men mensen uitnodigt en ze hier laat genieten van uitwisselingsprojecten, masterclasses, ervaringstrajecten en dergelijke meer. Dan kan van overheidswege georganiseerd en gestuurd zijn, maar er is zeker ook voor lokale besturen, organisaties en individuele burgers een plaats.

Opdat we elkaar goed zouden verstaan en voor de volledigheid geef ik u dit nog mee. De Verenigde Staten hebben al in 1961 de toon gezet met de Mutual Educational and Cultural Exchange Act, waarbij ze een vrij elitair programma hebben uitgewerkt om huidige en toekomstige decision makers naar hen te halen en op die manier te laten kennismaken met verschillende facetten van de Amerikaanse samenleving.

Ik heb zelf ook al het genoegen gehad om een programma mee te maken van de overheid van Québec. Dat werkt inderdaad. Men wordt 10 dagen ondergedompeld in de sfeer van het land. Men behoudt zijn kritische opstelling, maar tegelijkertijd ziet men hoe het daar werkelijk aan toe gaat en waarom men bepaald dingen doet. Zelfs als men het achteraf oneens blijkt te zijn met bepaalde zaken, dan kent men toch de context waarin ze worden gedaan. Dat maakt dat de opstelling vaak veel empathischer is en in de meeste gevallen zelfs veel milder.

Het programma wordt gefinancierd door het Department of State, Buitenlandse Zaken dus, en haalt ongeveer 4500 buitenlanders per jaar naar de Verenigde Staten. Europa heeft het European Union Visitors Program en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft op zeer bescheiden schaal de Master Classes van het Brussels-Europe Liaison Office.

We zouden de extrapolatie kunnen maken van wat er in de Verenigde Staten gebeurt. Ik zeg niet dat we dat even lineair moeten doen, maar men moet ergens beginnen om te weten wat dat zou betekenen qua middelen en mensen. Dan zouden we bijvoorbeeld 2 miljoen euro per jaar kunnen gebruiken. Ik weet wat de publieke financiën van Vlaanderen zijn, maar ik denk niet dat hier een probleem van scheeftrekking van de financiën zou liggen. Met dat bedrag

zou je een honderdtal buitenlanders per jaar naar hier kunnen halen en hen in contact brengen met overheden, universiteiten, onderzoeksinstituten, bedrijven, vakorganisaties, individuele burgers, ngo's, lokale overheden enzovoort.

Ik denk dat dat op middellange termijn een sleutel tot succes is. Je kunt ten vroegste op een termijn van 10 jaar oogsten. Dat is een reden te meer om er nu mee te beginnen.

Minister-president, ik had graag geweten of de resolutie überhaupt in uitvoering is of zal worden gesteld, en zo ja, wat de stand van zaken precies is.

De voorzitter: Mevrouw Poleyne heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyne: Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Gatz om hem wat ondersteuning te geven. Er zijn ondertussen meerdere parlementsleden bijkomend geïnteresseerd in dat verwelkomingsprogramma. Toevallig hebben de heer Delva en ikzelf net antwoorden ontvangen op schriftelijke vragen over de stand van zaken van dit programma. Ik laat het antwoord natuurlijk aan de minister-president. Ik was blij te lezen dat het concreet wordt op korte termijn voor een aantal specifieke doelgroepen van sleutelfiguren uit een aantal Europese landen. Ik neem deze gelegenheid te baat om bijkomend te vragen om, als het programma positief wordt geëvalueerd, het uit te breiden. Het is beginnend en nog beperkt.

Ik heb een bijkomende suggestie die aansluit bij een discussie die we een paar weken geleden in de commissie hebben gevoerd over het imago en over de rol van buitenlandse kranten in de buitenlandse berichtgeving. Mijn suggestie is te overwegen om bij de doelgroepen die specifiek worden aangetrokken voor een dergelijk verwelkomingsprogramma, specifiek ook journalisten te betrekken of mensen die een rol spelen bij de communicatie in het buitenland. Zo kunnen ze de hopelijk positieve ervaringen van hier meenemen in hun journalistiek werk.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, zoals mevrouw Poleyne terecht aanhaalt, hebben we in deze commissie al verschillende keren van gedachten gewisseld over het imago van Vlaanderen. Ik gebruik liever de term reputatie en reputatieambtenaar. Wij hebben een reputatie en moeten die verdedigen en wereldwijd bekendmaken. Dat is niet met één ambtenaar op te lossen, mijnheer Gatz, maar verschillende elementen kunnen en moeten daartoe bijdragen. Dit is ook een werk van lange adem en van constant en duurzaam beleid. Dat willen we verder vorm geven met verschillende aspecten. We hebben het al gehad over die journalisten. We hebben Flanders Today. We hebben een aantal initiatieven genomen om bijvoorbeeld de belangrijkste beslissingen te vertalen naar het Frans, het Engels enzovoort en te bezorgen aan een aantal correspondenten.

Er zijn dus heel wat initiatieven genomen. Het is belangrijk om nu te kijken of die initiatieven een toegevoegde waarde en een resultaat hebben aangetoond, of we ze moeten corrigeren en bijkomende zaken op poten zetten. De reputatieambtenaar kan en moet een belangrijke rol spelen om te evalueren en initiatieven of nieuwe ideeën aan te reiken en ze operationeel te maken als ze worden geselecteerd door mezelf of door de Vlaamse Regering.

Mijnheer Gatz, het is vooruitziend van Québec om u, een high potential, te hebben uitgenodigd. Ik kan u bijtreden, want ik ben zelf het onderwerp geweest van een uitnodiging zowel van de Verenigde Staten als van Japan, voor ik minister werd. Het geeft niet alleen een goed inzicht in wat in dat land leeft, maar het is ook een goede manier om kennis te maken met een land en wat dat land allemaal in zich draagt. Ik ben daarover zeer positief.

Ik zal u vandaag aangenaam verrassen. Ik weet niet of dat heel de dag door zo zal zijn. U weet dat in de beleidsnota melding is gemaakt van het Flanders Inspires International Visitors Program, dat naar voren wordt geschoven als een van de pijlers om de reputatie en publieksdiplomatie verder vorm te geven. Ondertussen is daar natuurlijk hard aan gewerkt.

Het Vlaamse bezoekersprogramma is een internationaal bezoekersprogramma, naar analogie met gelijkaardige initiatieven in het buitenland, en is in het najaar van 2009 van start gegaan.

In het najaar van 2009 heb ik aan de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering gevraagd om, binnen hun ambtsgebied en op basis van vooropgestelde criteria, de potentiële kandidaten voor dit bezoekersprogramma te identificeren. Het moest gaan om beloftevolle buitenlandse ‘opinion makers’ of ‘decision makers’ van hoog niveau, die door hun opvallende competenties aan het doorgroeien zijn in de maatschappij of het land in kwestie. De beleidsprioriteiten van Vlaanderen in Actie, Pact 2020 en het regeerakkoord waren daarbij ook een primair toetsingskader. Er werden kandidaten uit Nederland, Polen, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten en Zuid-Afrika ter goedkeuring aan mij voorgelegd. Vervolgens werden de profielen gescreend en samengebracht in een aantal themagroepen. Op basis daarvan hebben de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering contact opgenomen met de gasten en hen in naam van de Vlaamse Regering uitgenodigd voor een exclusief bezoek aan Vlaanderen. Alle groepen zullen in het najaar, in september en oktober, worden ontvangen.

Tot op heden zijn negen bezoekers daadwerkelijk ingeschreven voor de pilootfase 2010 en wordt er nog op een antwoord van vier anderen gewacht. Eén persoon is ondertussen van functie veranderd. Zo gaat dat ook in het leven. De overige twee waren dit jaar niet beschikbaar, maar hebben wel interesse getoond om volgend jaar deel te nemen aan een dergelijk programma. Van de negen ingeschreven kandidaten komt er één uit Nederland, twee uit Polen, drie uit Spanje, een uit Zuid-Afrika en twee uit het Verenigd Koninkrijk. De effectief ingeschreven deelnemers werden op basis van hun gedetailleerde profielen in de volgende vier themagroepen geclusterd: sociaal beleid en ondernemerschap, van 13 tot 19 september; economie, onderwijs en de sociale sector, van 20 tot 26 september; cultuur, van 11 tot 17 oktober; economie en buitenlands beleid, van 25 tot 31 oktober. Over de concrete inhoud van de programma's kan ik nog niet echt gedetailleerd tekst en uitleg geven. Momenteel worden de ontwerpprogramma's immers opgemaakt, in overleg met de betrokken departementen en agentschappen. Afhankelijk van het thema van het programma en de wensen van de betrokken gasten zullen ook middenveldorganisaties en bedrijven worden gecontacteerd. Nadat de diverse programma's zijn gevalideerd, zal worden begonnen met de organisatie van die vier programma's. Wel kan ik u meedelen dat elk themaprogramma zal worden opgebouwd volgens gelijkaardige krijtlijnen.

Mijnheer Gatz, onze ervaringen met dergelijke bezoekersprogramma's zijn positief. We schoeien dat eigenlijk op dezelfde leest. We hebben dat nu geconcretiseerd. We maken een heel goed programma, aan de hand van de interesses van de betrokkenen. Dit is heel interessant en positief, maar het moet natuurlijk wel goed zijn, anders is het effect dubbel negatief als die persoon huiswaarts keert. Er wordt dus de nodige zorg aan besteed. Als we dat eerste pilootproject hebben afgerond, moeten we dat eens evalueren. Ik ben er echter gerust op, gezien de ernst waarmee dat wordt voorbereid en mijn persoonlijke ervaring met die programma's. Dit zal een positieve bijdrage zijn aan de reputatie van Vlaanderen. Het klopt dat we, door een aantal mensen uit te nodigen, niet nu plots onze reputatie zullen versterken, maar het is een van de acties die daartoe concreet zullen bijdragen.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Uw positieve antwoord bevredigt me natuurlijk in hoge mate, net als het feit dat alles in uitvoering is. We bevinden ons nu in de pilootfase. Alles zal voort worden geëvalueerd. Misschien kunnen we het moeilijk hebben over rendement, maar er zal worden gekeken naar de tevredenheid van de genodigden en dergelijke meer.

Er is sprake van een aantal bezoekers en een aantal thematische clusters. Voor mij is het zeker geen wet van Meden en Perzen dat die mensen het best in groep of het best individueel worden ontvangen. Dat moet pragmatisch worden bekeken. Misschien is de gastheer daar na een tijdje vrij bedreven in, maar in een verdere fase ontstaat een versterkend effect als de gast

het gevoel heeft dat het programma werkelijk op zijn maat is gesneden. Dat is de ervaring die ik heb gehad. Er wordt gepeild naar de interesses en vervolgens wordt een programma opgesteld. Wellicht is er sprake van een ruimer programma, dat dan op maat wordt gesneden van een bepaald persoon. We zouden in die richting moeten kunnen evolueren, maar goed, alles op zijn tijd. Is dat de bedoeling?

Er is nu sprake van een tiental mensen die in het najaar aan het programma zullen beginnen. Kunt u al zeggen hoeveel bezoekers u graag over enkele jaren in Vlaanderen zou hebben, of is het nog te vroeg?

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik wil ook graag onderschrijven hoe uitstekend het is dat een resolutie snel en op een goede manier wordt uitgevoerd. We zijn hier bezig met persoonlijke ontboezemingen. Ook ik heb de gelegenheid gehad om dat programma in de Verenigde Staten te volgen. Dat programma is inderdaad zeer individueel en op maat gesneden. Zeer toevallig was ik in het Pentagon op de dag dat Irak Koeweit is binnengevallen.

De voorzitter: Er was geen verband?

De heer Ludwig Caluwé: Het was louter toeval. Natuurlijk werd me meteen het standpunt van België gevraagd.

Verder illustreert dit dat het goed zou zijn onze schriftelijke vragen en onze vragen om uitleg te integreren. Het antwoord was eigenlijk al gegeven op een schriftelijke vraag. Het zou goed zijn dat, als iemand een vraag om uitleg stelt, hij dat antwoord al zou hebben en kan bekijken of er al dan niet bijkomende vragen zijn. Ik weet dat ons hervormingsproces bezig is. We dringen er al 5 jaar op aan dat dit zou worden samengevoegd. Ik hoop dat dit binnenkort zal lukken.

De heer Karim Van Overmeire: Dat is een terechte opmerking.

Minister-president, ik heb een bijkomend vraagje. Het is vrijwel onbegonnen werk om het effect van zoiets te meten, maar is er toch een zekere opvolging? Als die mensen opnieuw vertrokken zijn, wordt er later contact mee opgenomen? Wordt er gepeild? Wordt er een zekere band behouden, of niet?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Gatz, bijvoorbeeld in de Verenigde Staten is er sprake van collectieve en individuele programma's. Doordat het aantal deelnemers aan ons programma vrij beperkt is, komt het eigenlijk bijna neer op een individueel programma. Ik sluit niet uit dat we in de toekomst de beide zullen hebben. Een groepsprogramma, waarbij mensen uit diverse werelddelen worden samengebracht, heeft immers mogelijk een bijkomend positief effect voor de betrokkenen. Ze maken dan immers niet alleen kennis met Vlaanderen, maar ook met mensen uit andere landen. Naderhand kan dat alleen maar als positief worden beschouwd, maar nogmaals, het moet goed worden georganiseerd. Dat sluit ik dus niet uit.

Ik ben wat voorzichtig. Er is nu een pilootproject. Nadien kunnen we duidelijke doelstellingen formuleren over aantallen en dergelijke, maar nu moeten we er in eerste instantie voor zorgen dat dit heel goed wordt voorbereid. We moeten er alles aan doen om hier een succesvol programma van te maken. Vervolgens kan dat voort worden ontwikkeld, met duidelijke doelstellingen over het aantal personen per jaar dat een dergelijk programma kan doorlopen.

Mijnheer Van Overmeire, ik ga ervan uit dat we met die mensen, als ze dat programma hebben doorlopen, ook voorzien in een debriefing of een evaluatie. Ik herinner me dat er in de programma's die al een tijdje lopen, nadien contact werd opgenomen door de ambassade in het land van de betrokkene, om te vragen of alles goed was verlopen. Onze mensen zouden dat kunnen doen. Dit wordt dus opgevolgd, zonder te overdrijven. Nadien wordt dit nagetrokken bij de betrokkene, wanneer hij terug is in zijn land of regio.

We zullen dit voort opvolgen. Ik dacht dat het een van de vragen was om die mensen ook in contact te brengen met dit parlement en deze commissie. Misschien is dat raadzaam. Mijnheer Caluwé, ik ga ervan uit dat u ook bent begonnen in Washington. Het Pentagon heb ik niet gedaan. Er was ook geen inval toen ik daar was. Het lijkt me goed om de betrokkenen in eerste instantie te confronteren met de instellingen van Vlaanderen. Een bezoek aan dit parlement kan een van de mogelijkheden zijn, maar goed, dat is het concretiseren van het programma. Mochten de betrokkenen daarin geïnteresseerd zijn, dan kan deze commissie een belangrijk element zijn. Dat kunnen we later voort invullen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■